

ЕРИХ КЕСТНЕР
КАК ОЙЛЕШПИГЕЛ
ЛЕКУВАШЕ БОЛНИ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2016

chitanka.info

Вярно е. Който като дете е бил репичка, като възрастен става нещо по-лошо. При това ако бащата си е отишъл прекалено рано. Така беше и с Тил Ойленшпигел. От година на година той вилнееше все повече.

Сменяше професиите си по-често от ризата. И понеже никъде не можеше да се задържи задълго, защото иначе щяха да го обесят с главата надолу или пък да го пребият до смърт, той — а нямаше и двайсет години — познаваше Германия като джоба на жилетката си.

Така той пристигна в Нюрнберг. И тук се прояви особено ярко. По вратите на църквите и върху портала на кметството залепи плакати, в които се представяше за лечител чудотворец.

Не мина много време и управителят на болницата „Свети Дух“ пристигна при него и каза:

— Многоуважаеми господин докторе! В нашата клиника има толкова много болни, че не мога вече да им насмогна. Всички легла са заети, а парите за едно или друго все не стигат. Можете ли да ми дадете някакъв съвет?

Ойленшпигел се почеса зад ухото и отговори:

— Разбира се, драги мой. Но добрият съвет струва скъпо.

— Колко? — попита управителят.

А Ойленшпигел каза:

— Двеста гулдена.

Отначало на добрия човечец му секна дъхът. Но после се осведоми какво може да направи господин доктор Ойленшпигел срещу тази сума.

— Срещу тази сума само за един ден ще излекувам всички болни в клиниката! Ако не успея, няма да ви поискам и пфениг.

— Отлично! — извика мъжът, веднага заведе Ойленшпигел в болницата и рече на болните, че новият доктор ще ги изцери всичките. Само трябвало да следват неговите предписания.

После той отиде в управлението и остави Тил сам с болните. Ойленшпигел тръгна бавно от легло на легло и се разговори с хората. С всеки един от тях приказваше много тихо и тайнствено. И на всекиго казваше едно и също:

— Ще помогна на всички ви — говореше той, — на тебе, приятелю, и на всички други. Зная чудодейна рецепта. Трябва да изгоря един от вас на прах. Този прах после ще изгълтате. Вече добре

съм размислил кого от вас да изгоря: най-болния в залата. Така ще е най-добре, не мислиш ли? Е, хубаво. — После се привеждаше още пониско и продължаваше: — След половин час ще повикам управителя. Той ще изпише тези от вас, които са оздравели. Така че ще е добре, ако малко побързаш, драги мой. Защото последния, за жалост, ще изгоря на прах. Налага се!

Така минаваше покрай всеки и му разказваше същото. Накрая повика управителя. А той изрече на висок глас:

— Който се чувства здрав, е изписан!

За три минути залата се опразни! Всички побягнаха или закуцукаха от болницата колкото им стигаха силите. Такъв страх ги гонеше! Имаше някои, които лежаха от десет години. Управителят на болницата гледаше безмълвен. После изтича в управлението и донесе на Ойленшпигел двеста и двайсет (220) гулдена. Подаде му ги и рече:

— Давам ви двайсет гулдена в добавка. Вие сте най-добрият лекар на света.

— Правилно — каза Ойленшпигел.

Тези думи се отнасяха за парите. Пъхна ги в джоба си, сбогува се и остави Нюрнберг зад гърба си.

Още на следващия ден всички пациенти се върнаха в болницата „Свети Дух“ и се пъхнаха обратно в леглата си.

Управителят бе извън себе си.

— За бога! — викна той. — Смятах, че ви е излекувал!

Тогава те му разказаха защо вчера са се разбягали и как никой не е искал да го изгорят на прах.

— Ама че съм магаре! — рече управителят. — Подлецът ме измами и дори му дадох двайсет гулдена в повече, отколкото бе поискал!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.